

linger i en Linie omtrent fra Védbæk til Store Vejleaaens Udløb. Man maa nemlig frygte for, at et saadant Anlæg vil blive en Skuffelse til flere Sider. Det vil ikke frigøre Hæren, som det paastaas, men snarere friste den til der at sætte sig fast og forsømme sin Forpligtelse ved Kysterne. Det vil, hvis Stillingen skal ordentligt besættes i Krigstid, kræve en Styrke af over 50,000 Mand. Linien er nemlig ca. 30,000 Meter lang, og de foreslaaede 11 Forter med mellemliggende paa forskellige Steder opkastede Jordskanser er en i sig selv saa svag Linie, at man neppe tør regne med en mindre Besætning end henimod 2 Mand pr. Meter. En saadan Besætning havde Russerne efter Sigende ved Port Arthur. Men en saadan Opstilling ville vi neppe kunne skaffe til Veje, og selv om den skaffes til Veje, vil hele Stillingen dog være af en saa liden Styrke, at den ikke vil kunne modstaa et alvorligt Angreb.

Men Hovedindvendingen imod den er, som før nævnt, at en saadan Ordning ikke passer til de Krav, Neutraliteten stiller, og det er disse Krav, der maa tages Hensyn til. Hæren maa møde et Angreb ved Kysterne og afvise det, om det er muligt. Det er, hvad vor Neutralitetspligt kræver af os; jfr. de ovenfor nævnte Konventioner; og hvis vi ved Ordningen anvende vor økonomiske Kraft paa at fremskaffe noget, som ikke sigter hertil, eller som endog hindrer os deri, da er det et Spild af Kraft, som er uforsvarlig.

For at sikre Mobiliseringen eller for at hindre en OVERRUMPLING af København ere disse Stillinger ikke nødvendige; i saa Henseende henvises til, hvad der foran er anført, og derfor fraraaedes deres Anlæg. Faar man først begyndt paa en saadan befæstet Linie, da vil der snart rejses Krav om dens Udbedring, og Faren for, at vi tilsidst ende med en Fæstning, hvori Hæren sidder, bliver da længer jo større, hvilket igen vil sige, at vi mindre og mindre indrette os paa at varetage Neutralitetspligterne, men det var jo det, vi først og fremmest skulde passe. Og hertil kommer, at en saadan Ordning

vanskelig kan faa Folket med, og sker dette ikke, da bliver den let en Kilde til fremtidig Strid.

Forsvarsministeren har udtalt i Udvalget, at han forbeholder sig, saafremt hans Forslag om Anlæg af fremskudte forberedte Stillinger ikke kan gennemføres i Rigsdagen, at fremkomme med et særligt Lovforslag om disse Stillinger og om det dertil hørende Fodartilleri, saaledes at disse Foranstaltningers Udførelse gøres afhængig af, at de faa Flertal ved en efter nærmere Regler foretagen Afstemning blandt Vælgerne. Uden at kunne udtale os om Enkeltheder forinden Forslaget foreligger, skulle undertegnede Medlemmer (J. C. Christensen, Carl Hansen [Præstø A. 5. V.], N. Jensen, Jensen-Knudstrup, Lindø, Pedersen-Nyskov og Pinstrup) allerede her erklære, at vi for vort Vedkommende ere villige til at støtte et Forslag bygget paa det af Ministeren angivne Grundlag, ved hvilket den endelige Afgørelse af dette Stridsspørgsmaal lægges direkte i Folkets Haand.

Man har ogsaa rejst det Spørgsmaal, om det da ikke vilde være bedre at flytte alle militære Etablissementer bort fra København, saa at Byen i folkeretlig Forstand kunde blive en aaben By. Dette Spørgsmaal have vi overvejet, og i den Anledning have vi søgt Oplysning om, hvad en saadan Flytning med de fornødne Nyanlæg vil koste (se Bilag I, Skr. til Punkter 7 og 8), men overfor de store Summer, som i saa Henseende udkræves, have vi maattet opgive Tanken, thi vi skønne ikke, at det, der kan naas, er saa store Ofre værd, nemlig ca. 80—100 Mill. Kr.

I øvrigt vil det ogsaa være vanskeligt at paavise, hvor den nye Flaadestation og Fæstning bør ligge, ligesom man ikke heller tør gaa ud fra, at København som aaben By ikke skal forsvares. Men skal den forsvares, da kan det Tilfælde let indtræffe, at den bliver beskydt. Alt i alt synes det derfor, at Fordelene ved en Flytning af alle militære Etablissementer bort fra København ere langt ringere, end mange ved første Øjekast synes at mene. At nedlægge alle faste Værker paa Kysten